Σήμερα μου έφυγες...

σήμερα σε έχασα και ένιωσα την ψυχή σου να φεύγει μέσα από τα χέρια μου,

μένοντας μόνο ανήμπορη να κοιτάζω το άλλοτε τόσο ζεστό, αγαπητό και πιστά καρφωμένο από τα δώδεκα μου χρόνια επάνω μου, τώρα παγωμένο κοιτάζοντας τα μάτια μου βλέμμα σου.

Σ' ευχαριστώ για όλα όσα τόσο απλόχερα μου χάρισες, μου έδωσες και μου έμαθες με τον τρόπο σου και τη συμπεριφορά σου απέναντί μου με τον τόσο αδαμάντινο χαρακτήρα σου που πάντα θα με σκλαβώνει και θα θυμάμαι.

Σ' ευχαριστώ που ανεχόσουν την κατσούφια μου, τις αγωνίες μου και τους προβληματισμούς μου και συγγνώμη για τον περισσότερο χρόνο που ίσως να ήθελες και δεν σου έδωσα.. και που τώρα σε αναζητώ.

Ζήσαμε πολλά μαζί... από τον χωρισμό των γονιών μου μέχρι σήμερα ήσουν πάντα και θα είσαι το στήριγμα της ψυχής μου και η ελπίδα που έβλεπα στα μάτια σου. Θα μου λείψει το χάδι σου, η χαρά σου και τα παιχνίδια σου, θα μου λείψεις ΕΣΥ.

Σ'αγαπώ Αντζουλίνι μου

&

Καλό σου Ταξίδι...

Θα είσαι πάντα μέσα στην καρδιά μου... Αντίο.

Χρυσάνθη.